

Kunstproject

Een Mechels droomfabriekje

Wat als iedereen één lapje grond kreeg om zijn droom voor de stad te realiseren?

GILLES MICHIELS

Wegwijzerpalen met daarop alle landen waar Mechelaars vandaan komen. Een publieke bokszak om je frustraties op af te reageren en ze daarna met passanten te delen. Een openbare tipi of leescocon, waar je samen of alleen van literatuur kunt genieten: het zijn maar enkele van de ideeën uit The Neverending Park, een pop-up-stadslaboratorium in Mechelen.

Die ideeën – het waren er 206, waaruit er 83 werden geselecteerd – zijn afkomstig van de Mechelaars die deelnamen aan De Grond der Dingen, waarmee artistiek directeur Willy Thomas van theaterhuis Arsenaal/Lazarus al twee jaar naar de dromen van zijn stadsgenoten peilt. Het oorspronkelijke plan: geef alle 86.000 inwoners exact één vierkante meter om een voorstel voor de stad te verbeelden. Die oppervlakte bleek te ambitieus, maar burgemeester Bart Somers (Open VLD) was het plan wel genegen en stelde 20.000 vierkante meter stadgrond ter beschikking. De beste voorstellen worden er in 2021 uitgevoerd. Noem het een vorm van doe-democratie.

The Neverending Park kun je nog het best omschrijven als een interactieve maquette van die voorstellen. Op de benedenverdieping zie je een wand waarop alle plannen zijn afgebeeld, maar

ook een houten tribune, geknutselde boompjes, een café en véél ruimte die op invulling wacht.

De locatie is niet toevallig het Hof van Busleyden, een Bourgondisch paleis dat in 2018 tot museum werd omgedoopt. 'Hieronymus van Busleyden (*Zuid-Nederlandse jurist en humanist, red.*) ontving hier in de 16de eeuw kunstenaars en denkers zoals Thomas More', zegt museumdirecteur Sigrid Bosmans. 'More uitte toen al kritiek op staatsleiders die via lucratieve huwelijken hun persoonlijke macht en grond wisten uit te breiden. Dit project wil met die grond ook de macht weer publiek maken.'

'Dit park wil ook dialogen stimuleren die anders niet zo snel gevoerd worden,' zegt Thomas. Zo lanceerde De Keeting, een vereniging waar armen het woord nemen, het voorstel om een mobiele spreekstoel voor kansengroepen in de stad te installeren. 'Zo willen we de stem van mensen in armoede symbolisch kracht bijzetten,' zegt coördinator Natasja Lories.

Voedelbossen

De verankering binnen het stadsbeleid is de grootste troef van De Grond der Dingen. 'Veel kunstprojecten rond participatie worden met schouderklopjes beëindigd, maar blijven zonder gevolg,' zegt Thomas. 'Wij willen een aantal plannen realiseren.'

Inmiddels blijft het gebied van De Grond der Dingen groeien. Zo is er de Duurzaamheidsas, die loopt van de Mechelse deelgemeente Muizen tot Leest. Die



Een houten tribune met geknutselde boompjes. © rr

'Veel projecten rond participatie worden met schouderklopjes beëindigd, zonder gevolg. Wij willen een aantal plannen realiseren'

WILLY THOMAS
De Grond der Dingen

moet het ecologisch bewustzijn versterken door onder meer voedelbossen aan te leggen, bossen met bijvoorbeeld vrucht- en notenbomen of bessenstruiken. De groep achter de Grond der Dingen hoopt via overeenkomsten met landbouworganisaties 11.000 vierkante meter toe te voegen aan het project. Ze wil ook stadsgenoten stimuleren om hun eigen gronden ter beschikking te stellen.

The Neverending Park, tot 15 maart in museum Hof van Busleyden.